

Parlament de l'estudiant Mònica Villar (Grau en Economia)

Bona tarda famílies, companyes, companys i professorat,

Ara fa gairebé quatre anys, a la meua presentació com a delegada, vaig fer servir un proverbi xinès: “Qui ha desplaçat la muntanya és qui va començar per treure les petites pedres”. Aquell dia movíem la nostra primera pedra, teníem pors i moltes ganes, i ara ja som aquí, a la nostra graduació: hem aconseguit desplaçar la muntanya.

Els estudiants d'Economia i alguns d'ADE ja em coneixen. Com a mínim, saben que sóc la delegada, la que sempre envia missatges pel grup de Whatsapp i Facebook.

Però, ara, sí: em presento. Com us han dit, el meu nom és Mònica. Sóc estudiant d'Economia, vaja, ja graduada en Economia a la nostra casa, a la Universitat Pompeu Fabra.

I direu, “la nostra casa”? Sí, considero que ja és part de nosaltres, perquè aquí hem creat una família, hem patit amb exàmens, hem gaudit a moltes classes, hem dinat a la sala amb *tuppers*, hem fet mil activitats, i hem conegut moltíssima gent.

Com en qualsevol casa, hi ha hagut molts moments bons, i altres no tant... Però al cap i a la fi, moltes sensacions i sentiments. La por abans de l'examen, i durant, de Macro Avançada II; les presses d'última hora per acabar de redactar el TFG; la gana que vam passar al “pas de l'Equador”; els dinars a la gespa de l'edifici 13; la diversió als seminaris d'Intro. a la Micro; la incertesa davant de cada vaga, sobretot a l'inici d'aquest curs; l'enveja en veure les fotos per Instagram dels companys que estan d'Erasmus...

I tot i que som una mica “quejicas”, i és cert que a la Pompeu hi ha coses que s'han de millorar, tenim milers de destinacions d'intercanvi, tenim assignatures en anglès des de primer de carrera, hem tingut uns professors i professores excel·lents, i ara tenim un títol atorgat per una de les millors facultats d'economia a escala europea. El que hem après no es basa només en coneixements tècnics i econòmics. La Pompeu ens ha ensenyat a pensar, a pensar millor, i a ser crítics; ens ha aportat *skills* molt valuosos per al mercat laboral, i per a la nostra vida personal.

M'agradaria que cadascun de vosaltres, companys de classe, intentéssiu visualitzar-vos a ara fa quatre anys, junts abans de començar la universitat. Com han canviat les coses, veritat? Això és el que uneix a tots, la Pompeu. I sigueu conscients del que ha costat ser aquí avui, i gaudiu perquè ens ho mereixem.

Per finalitzar, vull donar les gràcies. En primer lloc, gràcies a la Universitat, la Facultat, al Deganat i tots els professionals que hi treballen i, en especial, a la nostra tutora, la Fina Alemany. I sobretot, gràcies a les famílies i als amics que ens han ajudat a ser aquí, avui. Molta sort a totes i tots en el que ens espera ara, perquè encara ens queden moltes muntanyes per desplaçar. I no abandoneu el grup de Whatsapp que, segur, que ens retrobarem en uns anys!!